

Cây bút chì màu đỏ

» Tác giả: **Nguyễn Bình**

Những tia nắng sớm thật đẹp, vàng óng và sáng láng.

Sau cơn mưa bầu trời xanh thăm thẳm, cây rừng vừa được tắm gội sạch sẽ, một màu xanh trải dài trên khắp sườn núi và thung lũng.

Gió. Chì gió dịu dàng, yếu điệu, đa tình. Chì cù vào nách lá, chì cù vào cây rừng, tiếng cười rộ lên từng chập. Chì thơm vào má Mí Đình rồi chì vội chạy đi làm đám cây bụi gần đó rạp xuống. Con đường đến trường hôm nay có vài vũng nước nhỏ trên bề mặt, những hạt bụi của hôm trước đã bị ai quét đi tro ra tầng đá sít màu nâu. Mí Đình vừa đi vừa nghe chim rừng hót líu lo. Trên tay cậu có cây bút chì màu đỏ, cái màu dễ nhận thấy khi ở dưới nắng. Bàn tay cậu nắm thật chặt, từng ngón tay giữ lấy khoảng giữa của cây bút chì.

Đi qua rừng cây, tiếng chim hót nghe xa hơn và cậu hình như vừa chợt nhớ ra điều gì vội giơ bàn tay lên nhìn. Cây bút chì vẫn còn nơi đó và nó lung linh thật đẹp. Đẹp đến độ cậu không muốn cất trong cặp mà cầm trên tay để thỉnh thoảng đưa lên ngắm. Cậu quý nó lắm, cậu thích nó lắm, cây bút chì của cậu. Lần đầu tiên cậu có cây bút chì đẹp đến thế. Bố tặng cậu tối hôm qua, bố đi mấy ngày mua tận chợ xa về. Lần đầu tiên cậu được cầm cây bút chì, bố hướng dẫn cậu cách gọt, bố lấy miếng nhựa có hình con công, có một cái lỗ và có một con dao nhỏ gắn ở đó. Bố bảo cho bút chì vào đó và xoay đều tay đến khi chì dài ra là được. Bố gọt cho Mí Đình nhìn, từng lớp gỗ mỏng cuộn lên từ lưỡi dao, ruột chì đồng thời lộ dần ra. Bố đưa cho Mí Đình, bố nói:

- Con gọt thử bố xem nào.

Mí Đình cầm lấy cái gọt và cây bút chì bố trao. Mí Đình làm giống hệt như bố, từng lát gỗ mỏng được lưỡi dao gọt đi hình cong cong trông thật đẹp. Phần chì lộ ra dài hơn.

- Con thích phần chì ngắn hay dài? - Bố hỏi.

Mí Đình dừng lại và thử cầm cây bút như lúc viết.

- Thế này là được rồi bố ạ!

*

Cô giáo dặn từ tuần trước, hôm nay có tiết ngoại khoá, các bạn về bảo bố mẹ mua bút chì.

Tối hôm qua Mí Đình cố tình để cây bút chì gần cái cặp sách, lại sợ sáng mai vội đi chỉ lấy cái cặp mà quên bút chì nên Mí Đình đã lấy cái dây treo bút chì lên trên cái cặp, chỗ dễ nhìn thấy nhất để khi lấy cái cặp không thể quên cây bút chì. Sáng dậy vừa rời khỏi giường Mí Đình đã đến nơi có cây bút chì xem nó còn ở đó không.

Sau khi mặc quần áo mới chuẩn bị đi học Mí Đình đã cố tình không cất cây bút chì vào cặp mà cầm ở trên tay.

Đêm hôm qua trời đổ cơn mưa. Buổi sáng xanh trong, ánh nắng vừa lên đã chói chang óng ả.

Mí Đình đã nhìn thấy ngôi trường, trước sân có một lá cờ màu đỏ, nằm chênh vênh trên sườn núi. Từ chỗ này nhìn thấy ngôi trường khá rõ nhưng đến nơi phải qua một đoạn đường khá dài. Bắt đầu là xuống dốc, con đường nhỏ như sợi chỉ xen giữa đám cây bụi rậm rạp. Qua dòng suối cạn, mùa khô không có lấy một giọt nước, đất đá tro ra trắng xoá, rồi lại lên dốc. Con đường lên cũng bé không kém con đường xuống, có những đoạn phải lách người mới qua được khe hai hòn đá nằm cạnh nhau.

Ngôi trường Mí Đình học vừa mới được xây dựng lại, công sức của cả xóm góp lại, mái ngói âm dương, vách thưng bằng gỗ, dài gấp bốn lần nhà trường xóm. Phía trước có khoảng sân nhỏ, các bạn bày trò chơi ra tận đường đi.

Ngôi trường cũ trình tường và có đúng một phòng, hai lớp phải tráo đầu đuôi để học. Người học lớp một nghe được nghe giảng bài về lớp bốn; người học lớp bốn ôn lại ài từ lớp một... Những hôm trời kém sáng hoặc đổ mưa thì không nhìn thấy trên bảng cô giáo viết gì, ánh sáng không đến được với cái chữ. Tường đất có mấy chỗ bị mối ăn vỡ ra từng mảng lớn, có chỗ bị mưa mòn đi thành rãnh, phía trên mái gianh lỗ chỗ thủng. Hôm nào trời nắng ánh sáng loang lổ trong lớp học, hôm nào trời mưa trong lớp lũng bóng nước.

Mí Đình đã đến trường, các bạn đang vui đùa ở sân rất đông. Mí Đình đi thẳng vào lớp của mình, cùng lúc đó cô giáo và các bạn cùng ủa vào lớp.

- Hôm nay chúng ta có giờ ngoại khoá.

Cô giáo nói và phát cho mỗi bạn một quyển vở mỏng.

- Có bạn nào chưa có quyển vở này không?

Cô giáo giơ quyển vở lên cho cả lớp nhìn thấy.

- Không ạ! - Cả lớp đồng thanh.

- Nào, bây giờ chúng ta giờ trang đầu tiên của quyển vở.

Mí Đình mở trang đầu tiên.

- Các em có thấy nhiều hình đẹp không?

- Có ạ! - Cả lớp đồng thanh.

- Các em hãy lấy bút chì ra, tô và vẽ lại các hình trong sách theo nét mờ mờ sẵn có.

Mí Đình lấy cây bút chì của mình ra và tô lên đường chấm nhỏ in hình con bướm. Mí Đình tô thật đậm để đường tô thật rõ ràng và đẹp. Lát sau con bướm hiện lên trang giấy thật rõ nét, Mí Đình có cảm tưởng con bướm đang muốn đập cánh bay đi. Tiếp đến là con gà trống có cái lông đuôi khá dài. Mí Đình cũng tô thật chậm, thật rõ từng đường nét làm hình con gà nổi bật hẳn lên. Mí Đình dừng tay bút khi nét vẽ cái chỏm đuôi cuối cùng của con gà hoàn tất. Mí Đình ngẩng lên nhìn xem các bạn vẽ như thế nào. Mọi người đều đang cặm cụi trên trang vở chỉ có duy nhất Mí Lầu ở bên cạnh là ngồi yên, hai tay đặt lên bàn, quyển vở vẫn chưa được mở ra.

- Sao cậu không vẽ đi? - Mí Đình hỏi bạn.

- Tớ không có bút chì. - Mí Lầu đáp.

- Sao không bảo bố mẹ mua cho?

- Tớ đã bảo rồi, bố tớ đi chợ chỉ mua được một gói muối, một ít dầu thấp đã hết tiền, bố hẹn lần sau đi chợ sẽ mua bút chì cho tớ.

Mí Đình đưa cây bút chì của mình lên ngang ngực, xoè bàn tay nhìn

lại nó một lần nữa, rồi quyết định, hai tay cầm hai đầu bút bẻ quặt xuống, cây bút chì màu đỏ bị gãy làm đôi. Mí Đình lấy trong cặp ra cái gọt bút chì gọt nửa bên kia cho có đầu nhọn như nửa bên này. Mí Đình đưa cho bạn nửa cái bút chì vừa mới gọt.

- Tớ tặng cậu một nửa, của tớ còn dài lắm, viết còn lâu mới hết.

Mí Lầu còn đang ngập ngừng nửa muốn nhận, nửa lại thôi.

- Cậu cầm lấy, khi nào tớ thiếu bút cậu lại tặng tớ một nửa cây chì như thế này. Cậu vẽ đi xem có đẹp không!

Mí Lầu đưa tay ra nhận lấy nửa cây bút chì từ tay Mí Đình.

- Cậu vẽ đi! - Mí Đình giục.

Mí Lầu bắt đầu từng nét vẽ đầu tiên lên trang giấy, nó vẽ rất nhanh và đẹp.

Hai đứa cùng nhau vẽ, chả mấy mà trang đầu của cuốn vở những hình ảnh đã được nét chì làm cho sống động hẳn lên.

Sau giờ ra chơi cô giáo chấm bài ngoại khoá, Mí Đình và Mí Lầu đều được điểm mười.

Tan học, trên con đường mòn có đôi bạn đi bên nhau, mỗi người nắm trong tay mình một nửa cây bút chì màu đỏ...

Nguyễn Bình

Toà án nhân dân huyện Đồng Văn

Tỉnh Hà Giang

ĐT: 0219 856 120 - 0975727506